23 DE GOLURI, DAR CE FEL DE GOLURI?

Cifrele ne induc în eroare? Ne induc uneori! Mai ales atunci cînd e vorba de fotbal. Iată că în prima etapă a celui de al 51-lea campionat al Diviziei naționale A s-au marcat 23 de goluri. O cifră îmbucurătoare dacă ne gîndim că în campionatul trecut s-au consemnat în unele etape cîte 11—12—13... Să fie de bun augur acest vijelios debut al înaintașilor celor 16 formații divizionare? Am dori-o din toată inima! Pentru că golurile constituie pigmentul meciurilor. Ele încununează sutele eforturilor jucătorilor, consfințind victorii și înfrîngeri, declanșînd entuziasm și amărăciune în tribune și pe teren. Și entuziasm și amărăciune s-au manifestat aproape pe toate terenurile care au găzduit duminică partidele primei etape. Entuziasmul a însoțit execuțiile tehnice ale înaintașilor care au premers rostogolirea în plasele porților a mingilor trimise cu precizie și care au făcut inutile plonjoanele portarilor.

La **Oradea, Suciu** a reluat din volé balonul central pe linia de 16 metri înscriind un gol de toată frumusețea. Pe stadionul „Central" din **Craiova, Martinovici** de două ori și **Circiumărescu** au pătruns vijelios în careul arădenilor sufind năpraznic pe lîngă **Gornea**. Proaspătul ieșean **Goleac,** după ce execută o piruetă, înconjurat de adversari, îl „execută" și pe **Matache** care nu mai poate face nici un gest. Pornit pe contraatac de la centrul terenului, **Peronescu** plasează mingea în colțul lung sub privirile stupefiate ale portarului de la **Vagonul, Gherghel. Oprea** aduce, pentru a doua oară, egalitatea pe tabela de marcaj reluînd în gol o minge șutată în bară de un coechipier. Pe „23 August", **Tătaru II** își răscumpără greșeala ratării unui penalti șutînd puternic și înscrind primul gol al cupaianului. După un timp îl imită **Pantea.** Deschis în adîncime **Ette Daniel** sprintează și înscrie sec... cu toate că pe teren se dezlănțuise o ploaie torențială. Dar... cam atît. **Zece goluri inscrise din acțiuni clare în care apărătorii adverși au fost complet depășiți.** În aceste faze înaintașii s-au dovedit mai abili, mai hotărîți.

Dar restul, pînă la 23? Celelalte goluri se datoresc unor greșeli flagrante ale apărătorilor, ezitării portarilor sau au fost autoreluri, așa cum a fost cazul lui Iloc care și-a făcut mat propriul portar. La Oradea, Crișul — deși și-a dominat net adversarul — a trebuit să se mulțumească numai cu un punct căci neexperimentatul portar **Buiuc** i-a oferit gratuit o minge-

Goluri din acțiuni clare:	**10**
Autoreluri:	**1**
Din grave greșeli ale portarilor:	**5**
Din grave ezitări ale apărătorilor:	**7**

gol lui Iancu în 6 m. A fost suficient ca **Nunweiller IV** să ezite o singură dată în acest an, pentru ca băcăuanii să piardă din plecare un punct pe teren propriu, cecea ce nu se întîmplase în campionatul trecut un tur întreg. La **Tg. Mureș,** Solyom luftează la 16 m și **Pîrcălab** împinge nestingherit mingea în poartă. Și așa mai departe. Inutil să mai continuăm.

Iată deci că cea mai mare contribuție la realizarea cifrei de 23 de goluri nu au dat-o atît inaintașii, cît mai ales apărătorii care au evoluat neconcludent. Mulți dintre ei au și unele circumstanțe atenuante, fiind debutanți în Divizia A (**Niculescu** și **Popa** de la Universitatea Craiova, **Stoica** și **Melenco** de la Farul, **Versanski** — Dinamo Bacău, la care trebuie adăugate și apărările noilor promovate Vagonul și Crișul). **Numai că nu putem trece cu vederea greșelile flagrante ale unor apărători cu vechi state în Divizia A, jucători de certă valoare ca Barbu, Boc, Dinu, Mincă, Nunweiller IV etc. care au facilitat înscrierea unor goluri ce puteau fi ușor evitate.**

Nu-i vorba deci de eficacitatea liniilor de atac cum s-ar părea la prima vedere. Chiar dacă o fi acest 23 o cifră îmbucurătoare!

BUCUREȘTI — Tătaru II și-a răzbunat penaltiul ratat și a înscris primul gol, cu toată opoziția lui Barbu, deschizînd echipei Steaua drumul către un succes categoric. Foto: Al. BABIC

SĂ ÎNCURAJĂM „NOUL VAL"

Ani și ani, succesele sau insuccesele giuleștenilor și formației petroliste se raportau la cuplurile înaintașilor centrali **Dumitriu II — Ion Ionescu** și **Dridea — Badea,** purtători ai speranțelor antrenorilor, suporterilor și, nu de puține ori, ale selecționerilor.

Și iată că acum, începutul noului sezon îi găsește pe „vișinii" ca și pe ploieșteni, fără tradiționalele cupluri. Inedit a apărut pe aceste posturi. La **Rapid,** fortuit, pentru că după plecarea lui **Ion Ionescu** la Alemmania Aachen, încercările de a găsi un partener lui **Dumitriu II** au eșuat neprevăzut, prin îmbolnăvirea acestuia din urmă. Astfel că duminică au jucat **Neagu** și **Angelescu,** fostul bucureștean revenind în Capitală pe un post inedit pentru el.

În echipa lui **Oană,** ofensiva înfrînerii se desfășoară după un plan șalonat. „Divorțul" lui **Badea** ca și „fuga" lui **Dridea,** pe care sezonul trecut le lăsau să se întrevadă, apar astfel doar aparent senzaționale. Ele sînt firești, în tradiția acestei echipe care, an de an, încearcă să valideze noi jucători apți pentru prima divizie.

Iată, însă, că au și început diverse voci să prezică acestor echipe „zile negre" pentru că au dispărut... fetițurile! Pentru că de fapt în ultimul campionat, au fost evidente încercările de revitalizare a acestor cupluri, mizîndu-se în extremis pe ele.

Nimeni nu poate nega aportul apreciatilor jucători care au contribuit, uneori decisiv, la performanțele echipelor lor. Dar a face din ele un fetiș, grevînd comportarea lor viitoare, înseamnă a nega un proces obiectiv de înnoire a loturilor, căutările menite să împrospăteze echipele și să le ofere noi atuuri, necunoscute încă adversarilor.

De aceea, ni se pare absolut necesar ca antrenorilor echipelor **Rapid** și **Petrolul** să li se acorde timp, cecea ce de fapt înseamnă încredere. Și cu atît mai mult aceasta este pe deplin valabil în cazul „noului val", pentru că indiferent dacă se numește **Neagu, Angelescu, Constantinescu** sau **Adrian,** tînărul jucător are nevoie, în primul rînd, de încredere. Cazul lui **Grozea,** unul din jucătorii care s-au remarcat în meciul la care ne referim, este edificator în acest sens.

Paul SLĂVESCU

INEDITUL PRIMEI ETAPE

NU-L STIGMATIZAȚI PE BUIUC!

Dincolo de noutatea reprezentată de însăși revenirea **Crișului** în matca Diviziei A, evenimentul cunoscut, de fapt, încă de la încheierea barajului, ceea ce a izbit cel mai puternic retina privitorilor și a definit în cele din urmă calificativul partidei de la Oradea, a fost, fără îndoială, ofensiva eșuată lui Ferenczi, permanent susținută cu cele mai frumoase arme ale sale, dintre care tehnica individuală a impresionat în cea mai mare măsură. Cel ce nu a văzut joc, ne poate atrage eventual atenția că ne pripim în aprecieri. Replicăm însă că judecata valorii primei evoluții a **Crișului** în Divizia A o facem bazîndu-ne pe cîteva date reale ale jocului, atestate în unanimitate. Dintre ele, esențială este replica oferită de *Farul* care, așa cum subliniia *Anton Ferenczi* după meci, a rămas aceeași echipă robustă, greu de îngenunchiat.

Dar, de la mișcarea în teren a constănțenilor derivată (fără prețentii tehnice, ci numai cu preocupări de ordin tactic), din unica intenție de a stăvili un șuvoi dezlănțuit și pînă la virtuțile tehnice individuale plus posibilitățile de anticipare și adaptare la diversele situații de joc, etalate dezinvolt de foarte tinerii fotbaliști orădeni, a existat o distanță de loc neglijabilă. **Crișul** s-a reintegrat în ansamblul celor mai bune formații ale țării, fără timiditate, fără inexactități, fără accente dramatice, proprii celor ce se tem de posibilitățile reduse, ci cu siguranța și degajarea pe care ți le conferă întotdeauna conștiința exactă a valorii ridicate dată de talent și muncă. „Egalul" obținut de *Farul* nu altrează cu nimic excelenta evoluție a echipei *Crișul*, ci dacă vreți, doar amorul ei propriu. Drumul ei spre o victorie reală și meritată a fost blocat de un *Ufu* în zi mare și de o gravă eroare a tînărului portar *Buiuc*. A fost în schimb, o victorie orădeană tranșată pe planul valorii tehnice, ceea ce pentru tînăra formație a *Crișului* trebuie să însemne de fapt mai mult decît greutatea punctului pierdut. De aceea, nu-l stigmatizați pe Buiuc!

NICOLAE SOARE

RECORDMANUL DE LA BACĂU

Dacă poate prinde cineva acest titlu, apoi acela nu-i nimeni altul de cît băiețașul ivestit, cu de loc de nesocotitul titlu de responsabil al tabelei de marșaj, de pe stadionul băcăuan. Duminică trecută el a avut cel mai mut de lucru. A intervenit de șase ori, cu „uneltele" sale, cifrele mari scrise cu negru pe tablă albă. Acaanții de la *Dinamo Bacău*, ca și cei de la *Universitatea* Cluj „u ținut neapărat să nu-l lase să someze...

Oamenii lui *Ncușor*, care alcătuiesc o formație foarte disciplinată sub toate aspecte — și tactic, nu numai ca atitudine în teren — au dat tonul de fiecare dată dar clujenii nu s-au lăsat niciodată depășiți cu mai mult de un gol diferență și de fiecare dată au readus egalitatea pe tabela de marcaj. Pentru gazde arma nr. 1 a fost realizarea unor ținuri poziționale, pe înaintare, cu *Eng Daniel* în rol principal, dar și cu un *Rugubei* redivivus. Pentru unsprezecele din Cluj, contraatacul a reprezentat mijlocul principal de străpungere.

Spectatorii, au rămas neclintiți sub ploaie, recompensați de goluri. E meritul unor veritabili iubitori al fotbalului. Care au însă doleanța, perfect justificată, de a se grăbi reparațiile de pe stadion. Lucrările se desfășoară în ritm de melc și în momentul de față, încălțăminte bază sportivă a Bacăului nu poate primi cu toată capacitatea sa, din pricina amenajărilor prea mult prelungite, pe amatorii de fotbal.

ION MUREȘANU

ASEMĂNARE PRIN ANTITEZĂ!

Avem în față statistica trecutului campionat. Deschidem la prima etapă. Printre rezultate, citățm: **Rapid București — F. C. Argeș 0—2.** Prima evoluție în Capitală a formației argeșene sub nouă ei denumire coincidea cu o victorie asupra campioanei. Și încă pe terenul acesteia. În echipa învingătoare, trei jucători notați cu 9 (Coman, Barbu, Dobrin) și încă trei cu 8 (Ioachim Popescu, Ilie Stelian, Jercan).

A trecut un an. Din nou un campionat începe. Și din nou **F. C. Argeș,** în prima etapă, e prezentă la întîlnirea cu publicul bucureștean. Iar pentru ea tacimul să fie complet, adversara echipei din orașul automobilului românesc este tot campioana țării. De data asta — **Steaua.** Numai că victoria nu mai revine piteștenilor, ci formației din **Calea Plevnei.** Cu 3—0. Scor de neprezentare! Ne uităm la note: cea mai mare — 6; în rest — a plouat cu 5 și 4. Ne uităm la jucători: **Coman** a devenit bucureștean, **Barbu** — departe de cel din primul meci al toamnei trecute, **Ioachim** — în refacere, **Dobrin** (pe drept sau nu) — suspendat. Ce a mai rămas din renumita formație piteșteană? Nici măcar tehnica.

Pînă nu de mult? Da! Dar s-ar putea spune că și în viitor va merge **F. C. Argeș** pe aceasta cale... inedită? Să sperăm că nu. În orice caz de la acel 2—0 pînă la acest 0—3 este un drum. O cale descendentă, să nădăjduim, nu pentru mult timp. Și aceasta pentru că se apropie din nou „Cupa orașelor tîrguri" în care piteștenii, senatori de drept, ne-au obișnuit cu rezultate frumoase.

Dar... asemănare prin antiteză: deschidem din nou caietul trecutei ediții a Divizei A. Și tot la prima etapă. Un alt rezultat: **Dinamo Bacău — Steaua București 2—1!** Să vă reamintim notele: patru jucători cu 6, cinci cu 5, unul cu 4, unul cu 3 și un singur fotbalist cu 7. De data asta victorie cu 3—0, mai mult decît clară, asupra principalului adversar la titlu și note — cu o excepție — de la 7 în sus. E și acesta un drum parcurs. Ascendent. Se apropie „Cupa campionilor europeni?...

Mircea TUDORAN

O FLOARE RARĂ CU NUMĂRUL 10

In ciuda unor rezultate submediocre, Progresul *s-a aflat totuși pînă în ultima clipă a trecutului campionat, în postura unei echipe cu mîinile pe frînele jocului, capabilă să-l încadreze oricînd în zonele unei gîndiri tactice evaluate. Tehnicitatea și rutina unui* Mateianu. Matei sau Soangher, *forța și aptitudinile speculative ale lui* Oaidă, *buna pregătire a portarilor ei, impuneau spectatorilor și adversarilor. Insuccesele se puneau adesea pe seama absenței din formație a omului de gol, dar în general cîntărindu-se calitățile și tarele ei, s-a considerat că această echipă merită mai mult decît realiza. Dar, duminică la Paşcani, în etapa inaugurală a acestui campionat, echipa lui Drăguşin n-a fost nici eficace și nici „matură". Ni s-a părut mai mult obosită decît apatică, toată strădania ei de a ține pasul cu adversara, dizolvîndu-se automat în lipsa de vigoare, în lipsa de precizie și în slăbiciunea morală a componenților ei. Apărarea, pierzîndu-l pe* Vasile Peteanu *l-a descoperit pe* Grama, *dar* Mărdoiu *a căzut pe panta scăderii de formă.* Viorel Popescu *a fost ca întotdeauna doar ambițios, mijlocașii au irosit mingile ușor, iar în față, acolo unde trebuie să existe chemarea golului, s-a jucat necombinativ, întîmplător. Iar* Oaidă, *speranța meciurilor din deplasare, în fața unui fundaș abil și iute (Deleanu) a fost el cel surclasat. Cert este, însă, că, partenera sa, promovata* Politehnica Iași *a făcut demonstrația unui joc modern și spectaculos. Echipa care se prăbușea acum doi ani pierzînd la scoruri de 7—1 sau 8—1, a pozat de data aceasta, e drept într-o alcătuire remaniată, ca o formație ce știe ce să facă cu balonul, pășindu-l de obicei în profunzime, protejîndu-l elegant și ferm, care cunoaște regulile mișcării continue în teren, care posedă jucători* (Ștefănescu, Cupermann, Lupulescu) *în stare să dezechilibreze cu o singură mișcare înșelătoare de corp, întreaga apărare. Inițialul semn de întrebare, apărarea imediată, având în vedere că Ianul și ipoteticul Alecu stăteau pe tușă, s-a transformat curînd într-unul de mirare la modul admirativ. Și veteranul* Vornicu, *și* Viorel Stoicescu *au știut să arate că se poate conta pe ei. Dar* Politehnica Iași *pregătește, se pare, și o surpriză plăcută selecționerilor. Se află la mijlocul terenului, poartă numărul 10 pe tricou, se numește* Mario Contardo, *joacă mijlocaș defensiv și știe să tragă năprazinic la poartă de la mai bine de 30 de metri. Tovarășe* Justin, *cultivați această floare, că este atît de rară în fotbalul nostru!*

Ion CUPEN

LEII CU GHEARE DE CEARĂ!

Comparația din titlu nu ne aparține. Ea a fost formulată la adresa echipei Dinamo București, de... spectator din Tg. Mureș, după meciul deținătorilor Cupei cu formația locală *A.S.A.*, și o folosim pentru că ni se pare deosebit de plastică. „Leii cu gheare de ceară" sînt Pîrcălab, Frățilă, Dumitrache, Haidu, Ghergheli, Dina, Boc, Lucescu și alți componenți ai echipei Dinamo, nume mari în fotbalul nostru, nume care nu și-au cîpătat o rezonanță gratuită, ci una izvorînd din numeroase selecții în echipa națională, din dese evidențieri în presă, din însăși multiple evoluții bune (individuale sau ca ansamblu), din suita excelentă de rezultate ale echipei pe care o alcătuiesc, în sezonul de primăvară.

Pe bună dreptate, deci, spectatorii din Tg. Mureș așteptau să vadă o echipă de lei. Cartea de vizită personală a unor dinamoviști, promoticuerile și anchetele de început de sezon ale unor ziare și reviste (cu cote mari acordate sanselor lui Dinamo București în noua cursă a titlului), perspectiva apropiatei lansări în competiția europeană „Cupa Cupelor", toate acestea recomandau în Dinamo un adversar de temut pentru „unsprezecele" fără mari pretenții al A.S.A. Dar ghearele leului s-au dovedit de ceară... Dinamoviștii au fost ca niște lei; dar lei bătrîni, vechi pensionari de grădină zoologică, apatici, plictisiți și indiferenți. Doar unul dintre ei, un leu mai tînăr, s-a dovedit niței mai arțăgos. Dar arțagul lui s-a îndreptat nu spre poarta adversă ci spre... banca antrenorului. Dumitrache, după eșecul unei acțiuni, a venit la tușă și i s-a adresat antrenorului Marian cam așa: „Mai fă, domnule, atîtea jocuri într-o săptămînă! Uite, acum, de-abia ne mai tragem sufletul!..." Și nu era mai mult de minutul 25—30...

Dacă o vedetuță ca Dumitrache are astfel de ieșiri, te mai miră atitudinea lui Popa (care, pentru indisciplină înainte cu două zile de meci, a fost trimis acasă), faptul că Varga (pe motive insuficient rezonabile) a refuzat să facă deplasarea, delăsarea în joc a lui Pîrcălab, modul formal cum au înțeles să-și facă datoria în meciul din deschidere Naghi sau Radu Nunweiller?...

Marian ar trebui să nu uite că nici un dresor nu face treabă numai cu duhul blîndeții. Că nu intră în cușcă decît dacă are și un anumit obiect în mînă...

Vrem să avem fotbal bun! Dar cui să-i cerem?... Cine joacă fotbalul?

Pedala de acceleratie e cea care impinge motorul. Nu volanul! Volanul are alte rosturi.

R. U.

TG. MUREȘ — Sălceanu (Dinamo, în tricou alb) și Raksi (A.S.A.) își disputa corect balonul, sub privirile lui Dinu, gata să intervină. Foto: M. SZASZ

DOUĂ INIMI BAT ÎN ACELAȘI PIEPT

În orașul de pe malul Mureșului, spectatorii vor urmări etapă de etapă, „pe viu", meciuri de **Divizia A.** Cînd **U.T.A.** joacă în deplasare, **Vagonul** își ia rolul de gazdă, și invers. Cu toate că susținătorii acestor două echipe alcătuiau tot atîtea tabere, acum în prima „chenzină" a lui august, cînd startul celor 16 combatante a fost dat, glasurile lor vor fi auzite la unison și pe stadionul **U.T.A.** ca și pe **C.F.R.-Vagonul.** O practică traditională a decis ca **Vagonul** să aibă onoarea de a deschide stagiunea la **Arad.** Cu privirea atintită la băieții lui **Jurcă** și cu... auzul la cei ai lui **Dumitrescu,** spectatorii au umplut pînă la refuz stadionul. Și nu o dată, cînd **Jiul** ataca iar apărătorii **Vagonului** se aflau în dificultate, tribunele vuiau! Nedumerirea am risipit-o curînd. În același timp **U.T.A.** irosea la **Craiova** prin **Șchiopu,** o bună ocazie de a egala. Așa au ținut-o spectatorii arădeni 90 de minute. Acum taberele s-au unit. Și pentru **U.T.A.** și pentru **Vagonul,** spectatorii au aceeași atecțiune. **U.T.A.** a pierdut la limită la **Craiova** și **Vagonul** n-a reușit să depășească pe terem propriu pe **Jiul.** Cu toate acestea, suporterii arădeni au fost mulțumiți, căci **U.T.A.** înscrisese două goluri în deplasare, iar **Vagonul** debutase promițător. Cu puțină sansă, numărul mare de ocazii irosite de atacanți la poarta lui **Zamfir** ar fi făcut ca **Jiul** să se întoarcă la **Petroșani** cu un balast de cîteva goluri. Rezultatul a interesat m... puțin opinia arădeană. Sceptici în privința evoluției în Divizia A, ei au fost satisfăcuți de faptul că fiecare jucător s-a dăruit, a jucat avîntat și cu elan pentru culorile clubului.

Peste cîteva etape, cînd emotivitatea inerentă debutului și nervozitatea excesivă vor fi înlăturate, băieții lui **Jurcă** nu vor fi o pradă ușoară.

Aradul are două echipe în Divizia A. Această performanță care după **Cluj** și **Timișoara,** nu a mai realizat-o un alt oraș din provincie, este apreciată pretutindeni, dar mai cu seamă de către spectatorii arădeni

Și pentru cele două echipe, acolo pe malul **Mureșului,** două inimi bat în același piept.

Gh. NERTEA

COIDUM — SUPĂRAT, DUMITRESCU — SATISFĂCUT

Cu toate că Universitatea *a terminat victorioasă. Cu toate că* U.T.A. *a părăsit terenul învins. Surprinzător? Nu. Pentru că atît* Coidum *cît și* Dumitrescu III *sînt doi antrenori deosebit de pretențioși atunci cînd e vorba de nivelul fotbalului practicat de liniile de atac ale echipelor pe care le conduc.*

— *Sînteți supărat?*
— *Sînt.*
— *Nu v-a satisfăcut jocul echipei dvs.?*
— *Nu.*

Nimic mai mult. Care să fie cauzele furiei antrenorului Coidum? *Le descoperim derulînd filmul partidei* Universitatea — U.T.A. *și disecîndu-i secvențele. Aflăm în acest fel că jocul localnicilor a purtat doar sporadic pecetea concepției* Coidum. *Un ochi ager nu se putea să nu releve mușcuri, noul din jocul universitarilor. Derutantele schimburi de locuri și de direcții ale păselor executate în viteză de* Martinovici, Ivan, Circiumărescu, Oblemenco *și celălți au trădat direcția pe care antrenorul și-a propus să insiste. Și cînd* Martinovici *marchează două goluri pătrunzînd vijelios în careu, o dată pe dreapta depășindu-i pe* Czako *și* Pojoni, *a doua oară pe stînga terenului, victimele fiind de astă dată* Birău *și* Bacoș, *înseamnă că nr. 7 al craiovenilor a prieput foarte bine cecа ce vrea antrenorul său. Și au început să-l înțeleagă pe* Coidum *și* Circiumărescu. *și* Niță *și* Oblemenco. *Încet, încet. Ca să schimbi radical jocul unei echipe îți trebuie ceva mai mult timp la dispoziție decît a avut antrenorul* Universității. *Se pare că atunci cînd eterii săi vor juca 90 de minute, așa cum au făcut-o duminică doar în cîteva perioade ale meciului,* Coidum *va deveni ceva mai volubil.*

În schimb U.T.A. *a evoluat crescendo, pe coordonatele impuse de* Dumitrescu III, *fluierul final al arbitrului găsindu-o în atac. „Cu puțină sansă!" — conchidea antrenorul arădenilor. Șansele vor trebui să surîdă și tehnicienilor. Numai să joace în continuare așa ca la debutul în noul campionat.*

Laurențiu DUMITRESCU

CULORILE CLUBULUI CONTINUĂ SĂ FIE IGNORATE

Despre importanța (și chiar necesitatea!) menținerii culorilor tradiționale ale unor echipe am mai scris în multe rînduri. Și alte publicații au mai amintit acest aspect. Pe bună dreptate, se spune că numele unei echipe și culorile sale trebuie indisolubil legate, că trebuie să ajungem din nou la vremurile cînd prin „alb-negri" îi înțelegeam pe venusiști, prin „vișinii" pe cei de la Rapid, prin „roșu-albaștri" pe jucătorii Juventus-ului.

Noi am pledat întotdeauna pentru fermitate în menținerea unui echipament tradițional și — pe această linie — am ținut ca în numărul trecut, dinaintea începerii campionatului, în „cărțile de vizită" ale echipelor de Divizia A, publicate în paginile de mijloc ale revistei, să înșirueze și culorile oficiale ale fiecărui „team".

Pentru a le reaminti cititorilor și... chiar conducerilor secțiilor de fotbal.

Am fost curioși să vedem în ce măsură culorile purtate de echipe în prima etapă concordă cu cele oficiale. Ei bine, rezultatul constatării ne-a dezamăgit: din cele 16 echipe care au evoluat, numai 5 *(Jiul, Universitatea Craiova, F. C. Argeș, Rapid și Universitatea Cluj)* au jucat în culorile lor.

Care a fost în rest situația? Reiese din tabelul de mai jos, în care găsiți numele clubului, culorile sale și apoi culorile folosite duminică:

Vagonul: *alb-albastru; albastru complet*
Poli Iași: *alb-negru; alb-albastru*
Progresul: *alb-albastru; alb complet*
U.T.A.: *alb-roșu; alb complet*
Dinamo Buc.: *alb-roșu; alb complet*
A.S.A. Tg. Mureș: *roșu-albastru; roșu complet*
Steaua: *roșu-albastru; albastru complet*
Petrolul: *galben-roșu-alb; alb-roșu*
Dinamo Bacău: *alb-roșu; roșu complet*
Crișul: *roșu-albastru; albastru-alb*
Farul: *alb-albastru; galben complet*

Dar, pe această temă se mai poate face o constatare: chiar culorile oficiale sînt alese cu lipsă de fantezie, cu ușurință, așa încît avem 4 echipe cu alb-albastru, 3 echipe cu alb-roșu, 3 echipe cu roșu-albastru! *Desigur, e normal ca atunci cînd se întîlnesc să schimbe echipamentul dar acest echipament poate menține culorile tradiționale, diferind desenul, dungile sau inversînd culoarea tricourilor cu a chiloților. Dar, duminică 11 august, ce impediment ar fi fost ca Progresul, Politehnica Iași, Dinamo Buc., A.S.A., Dinamo Bacău, Farul (doar cîteva exemple) să joace în echipamentul lor tradițional?*

Și încă un aspect. Jambierele au devenit de o uniformitate obositoare. Aproape toate echipele joacă în jambiere vărgate, în dungi orizontale, cele mai multe roșu pe fond alb! Montajul de fotografii alăturat este elocvent.

Echipamentul, culoarea lui sînt atît o chestiune de producție de echipament sportiv, cît și de consecvență din partea cluburilor, de tratarea cu seriozitate a unei probleme care e doar aparent minoră.

Iată mostre din două meciuri de duminică, în care cele patru echipe poartă același model de jambiere